DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 19den JANUARY, 1828. N. 3.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

De *Oosterreichische Beobachter* laat zich omtrent de nieuwe Staten van Amerika aldus uit:

"De bekendmaking van den Mexikaanschen agent Rocafuerte, dat de op den 1sten October verschenen intresten der Mexikaansche leening niet zouden betaald worden, heeft den 15den September op de Londensche Beurs eene algemeene verslagenheid te weeg gebragt. Men weet, dat onder alle de nieuwe Amerikaansche Staten, Mexiko tot nog toe het beste vertrouwen ter beurs genoten heeft, welk vertrouwen niet weinig geschraagd werd door den goeden naam van het Huis Baring hetwelk met Mexiko in eene dergelyke verbindtenis staat, als vroeger Goldsmith met Kolumbia. Doch de goede meening nopens dien Staat, heeft, door gemelde bekendmaking, een gevoeligen stoot gekregen. Alle deskundigen beweren dat daardoor het staats-krediet der nieuwe Amerikaansche Gewesten even onherroepelyk verloren is, als derzelver byzonder en handels-krediet, hetwelk, in het voor den handel zoo noodlottig jaar 1825, te niet is gegaan."

"Voor zoo verre men derhalve tot hiertoe de gevolgen van de erkenning der nieuwe Amerikaansche vrye Staten kan nagaan, blykt het, dat deze gewaagde proefneming, die, naar het oordeel van hem, die ze uitdacht, eene nieuwe wereld in het aanzyn riep, en, volgens de overspannen denkbeelden onzer eeuw, de oude wereld geheel moest omkeeren, niets anders bewerkt heeft, dan voor de oude wereld een verlies van meer dan honderd millioenen aanwaren, geldleeningen en handels-ondernemingen—en voor die nieuwe wereld eene nog grootere verwarring van alle staatkundige betrekkingen."

"By zulk eene uitkomst, moeten zelfs de tegenstanders van legitime en monarchale grondbeginselen erkennen, dat men zich het *scheppen* van nieuwe werelden, staten en handelswegen als eene te gemakkelyke zaak heeft voorgesteld. En die millioenen menschen, die geloof geslagen hebben aan dezen staatkundigen droom van eenen Staatsdienaar, wiens buitengewone bekwaamheid soms in roekeloosheid ontaardde, en die nu voor hun geloof geboet hebben, zullen thans de waarheid der stelling kunnen beseffen, dat elke staatkundige onderneming, hoe verheven en menschlievend zy ook schynen moge, voor ontydig, en dus voor verderfelyk moet gehouden worden, wanneer zy slechts in het minst stydig is met de overoude grondbeginselen der legitimiteit, die op het regt der volken gegrond is."

De Heer *Dupin* laat zich aldus in een zyner werken, over Parys, uit:

"Men werpt my tegen, dat Parys vry zwart op myn tafereel gekleurd is, terwyl toch Parys, zoo ryk in Beambten, Geleerden en Kunstenaars, het middelpunt der verlichting is. Dat is zoo; maar heeft men de massa der bevolking, die noch uit Beambten, noch uit Letterkundigen, noch uit Schilders, noch uit Beeldhouwers bestaat, wel nagegaan? Heeft men de afzigtelyk morsige straten bezocht, waar zoo vele wezens, in onwetendheid gedompeld, en aan onreinheid en onzedelykheid, hare onafscheidelyke gezellinnen, overgegeven zyn? Dat men het aan de Maires, aan de Armbesturen, aan de Pastoors der hoofdstad vrage, wat er niet nog te doen staat, om kunde, goede zeden, en beschaafde gewoonten, onder drie vierden der inwoners van dat Parys te vestigen, hetwelk zoo trotsch is op zyne meesterstukken en uitstekende mannen.

"Ik heb Parys zorgvuldig bestudeerd, en arrondissements wyze vergeleken, zoo als Frankryk departements wyze vergeleken is. Ik heb bevonden, dat het onderscheid tusschen de voorstad St. Honoré en die van St. Jacques, alsmede tusschen de voorstad St. Germain en die van St. Marceau, wat kunde en zeden betreft, even groot is, als dat tusschen het verlichtste en het minst beschaafde departement.

"In Parys is eene bevolking van twee honderd duizend zielen, welke alle de meesterstukken voortbrengt, die wy bewonderen; welke eerlyk van haren arbeid leeft, welke zich door hare nyverheid trapswyze van welstand tot overvloed verheft; zy is verder gevorderd, dan eenige andere Europische bevolking; en verdient inderdaad honderd eerpryzen van de vier honderd, welke Frankryk op de Tentoonstellingen der nyverheid verkrygt.

"Dan er zyn te Parys zeven honderd duizend zielen, op een niet veel hoogeren trap, dan in de middeleeuwen; de helft leeft buiten het huwelyk, en hunne bastaarden maken een *derde* der geheele bevolking uit.

"Van die zeven honderd duizend sterven er twee derden in het hospitaal! het andere derde, dat te huis sterft, laat niet zoo veel na, om de doodkist te betalen.

"Zie daar, de kunde, de luister, en de roem der hoofdstad; maar ook hare onwetendheid, haar kommer, en hare ellende."

—In Engeland is eene verzameling van officiele stukken verschenen, die, gedurende de laatste zitting, aan het Parlement ingediend zyn, en alle betrekking hebben op het verbranden der weduwen in Indië. Uit de lezing dezer stukken blykt, dat men zich niet mag vleyen deze barbaarsche gewoonte spoedig uitgeroeid te zien, en dat, niet tegenstaande alle pogingen der Europeanen, er geene vermindering in het getal der slagtoffers van dezelve merkbaar is.—Zoo had hetzelve in zeker gewest, alwaar het in 1823, 575 beliep, in 1824, 572 bedragen.—De eenige verandering, die men hierin mag verwachten, zou moeten ontstaan uit de meerdere verlichting der Indianen; maar tot nog toe is het bygeloof, vooral in de lagere standen, zoo vast geworteld, dat de regering het niet kan wagen, sterkere maatregelen tegen die gewoonte te nemen, zonder zich aan onberekenbare gevolgen bloot te stellen.

ITALIE.

De opdelvingen, welke, met eene pryselyke zorgvuldigheid, sedert twee jaren, in Brescia, by de bekende zuil van den zoogenaamden tempel van Hercules, worden voortgezet, hebben ten laatste eenen verrassend gunstigen uitslag gehad. Reeds zyn de grondmuren, gangen en nissen van eenen grooten Tempel ontbloot, terwyl er eene kolossale *Victoria* van den schoonsten arbeid in brons, verder zes borstbeelden van Keizers, eene Faustina, en eindelyk een groot verguld standbeeld van een gevangen Koning gevonden is. De oogen der *Victoria*, gelyk die des Konings, zyn Onyxen, en het schynt of deze kostbare standbeelden slechts aldaar geplaatst zyn geworden, om dezelve te bewaren, dewyl de vleugels van de Godes der Overwinning, zorgvuldig afgenomen, en, met de armen, aan den voet van het standbeeld gelegd zyn. Deze geheele by uitstek goed bewaard gebleven schat is in het Museum van Brescia geplaatst, terwyl de opdelvingen yverig voortgezet worden.

The Sheffield Iris brengt het volgende verhaal van eene luchtreize van den Heer Brown, te Ponte fract ondernomen:

"Besloten hebbende uit de stad Pontefract op te stygen, begon ik des morgens ten 7 ure met de bereiding van het gaz, hetgeen zeer wel slaagde. De hemel was des morgens bewolkt. Myne opstyging was tegen twaalf ure bepaald; maar daar vele personen er op gesteld waren, om ten drie ure eene hardravery by te wonen, werd my verzocht, niet vóór half twee of twee ure op reis te gaan. Omstreeks dien tyd waren alle wegen en velden met menschen bezaaid. Ten half twee ure begon ik het schuitje aan den luchtbol te hechten, die nu reeds goed aan het zwellen was. Het vooruitzigt was echter niet aangenaam, aangezien de bol niet meer dan voor een derde gevuld was en nagenoeg de gedaante van eene *parachute* had; dewyl het gaz echter zeer zuiver was, begon de bol te stygen, blyvende echter aan de benedenzyde byna plat, zoodat ik de opening omtrent negen ellen boven myn hoofd had. Dit moest den aanschouwers gevaarlyk schynen, om dat het touw van de klep zoo verre van my af was. Myn voornemen was geweest, iemand met my in het schuitje te nemen; maar ik bevond, dat de kracht van het gaz daartoe ongenoegzaam was. Ik nam ten naasten by tachtig pond ballast in, en steeg vyf minuten vóór twee ure, onder het gejuich van duizende menschen, in de lucht. Twee minuten daarna had ik het heerlykste gezigt der stad Ponte-fract, over de harddravery, enz. Vier en een halve minuut daarna verloor ik de aarde uit het gezigt, en bevond my zeven minuten lang in duisternis en mist. Het gedeelte der wolk, welke ik doortrok, kwam my voor, een vierde uur gaans lang te zyn. Toen bespeurde ik eene schemering van licht boven aan den bol, en bevond my, een oogenblik daarna, in eene zoo schitterende luchtstreek, dat myne oogen de helderheid des lichts niet konden verdragen. Daar de bol, en deszelfs toebehooren, geheel vochtig waren, en de zon in vollen grootste glans scheen, veroorzaakte zulks in den beginne eene sterke uitwasseming, die aan den bol eene aanmerkelyke kracht byzette. Onmogelyk is het, het prachtige gezigt te beschryven, hetwelk de wolk onder my, door de afwisseling van licht en schaduw, opleverde. Toen ik even boven dezelve steeg, kwam zy my als een' sneeuwberg voor, doch helderder en schitterender, zoo dat ik het licht by wylen niet verdragen kon. De lucht boven my was donker blaauw, zonder den minsten damp. De zon kwam my voor als een lichte bol, wier glans my volstrekt belette, naar om hoog te zien, wanneer ik my niet juist boven den hoepel, waaraan het schuitje ging, bevond. Want daar het onderste gedeelte van den bol te verre boven myn bereik was, zag ik my genoodzaakt, myn schuitje te verlaten, om het touw van de klep te kunnen vatten, en om boven den hoepel te klimmen, my met de eene hand aan het net vasthoudende. Daar ik op die wyze genoodzaakt was, in de touwen van myn net achter over te hangen, raakte myn hoofd tusschen de touwen geklemd, zoo dat myn hoed naar beneden viel. Zoodra ik het touw van de klep in handen had, liet ik my weder in myn schuit-

je afdalen. Het was nu half drie ure, en, daar de bol nog vrÿ wel gevuld was, besloot ik, de meest mogelÿke hoogte te bereiken, en ik bleef stÿgende tot dat ik mÿ, naar gissing, twintig minuten boven de wolken, en een uur gaans boven de oppervlakte der zee bevond.

Toen begon ik te dalen. Twintig minuten vóór drie ure had ik de wolk bereikt, en besteedde nogmaals zeven minuten, om door dezelve te geraken, als wanneer de stad Barnsleÿ zich aan mÿn gezigt vertoonde. Mÿn nederdalen was zeer snel, zoo dat ik verpligt was, al mÿnen ballast over boord te werpen; drie minuten daarna, daalde ik zachtjes neder in een koornveld bÿ Barton Smithies, nabÿ de stad Barnsleÿ, drie en een half uur gaans van Pontefract gelegen, Aldaar werd ik door verscheiden honderden van menschen opgewacht, onder welke de Heer J. S. Methleÿ, van Burton, zich bevond, welke den bol tot zÿnent deed brengen, en alwaar ik de noodige verversching en verpleging bekwam Ten acht ure des avonds keerde ik naar Ponte-fract terug."

Eenige bÿzonderheden nopens den togt van Kapitein Parrÿ, *naar den Noordpool.*

De grootste breedte, op welke de Hecla, aan welks boord Kapitein Parrÿ zich bevond, het gebragt heeft, is die van 81 gr. 6 min., eene breedte, welke nooit te voren eenig schip bereikt had, terwÿl de afstand dien men door middel der schuiten nog verder noordwaarts heeft afgelegd, 1 gr. 39 min. bedraagt. Lord Mulgrave was tot de breedte van 80 gr. en eenige minuten gekomen. Kapitein Parrÿ heeft, op de hoogste noordelÿke breedte, de onoverkomelÿke ÿsvelden niet ontdekt, van welke die Lord en vroegere reizigers melding maken; zoo dat het denkbeeld van eenen ondoordringbaren slagboom vervalt. Het ÿs, dat onze reizigers ontmoet hebben, was verre van eene zoo groote hechtheid te bezitten; want slechts ÿsvelden, van 20 minuten gaans in den omtrek, konden voor genoegzaam hecht doorgaan, hoezeer sterke, door den stroom of door het getÿ voorgedrevene brokken ÿs aan de onversaagdheid van de schepelingen groote hinderpalen in den weg stelden.

Naauwlÿks was een dezer ontzaggelÿke gevaarten voorbÿ gedreven, of daar verscheen weder een ander. Op iedere schrede schenen er zich nieuwe zwarigheden op te doen, en de reizigers tegen te houden, naarmate zÿ vorderden. De oppervlakte der ÿsvelden was met zoet water bedekt, maar tegen het einde der reis, toen er zware regenbuÿen begonnen te vallen, scheurden de groote ÿsvelden van een, en het zeewater stroomde door derzelver spleten als door grachten.

Het was, uit hoofde van den toestand van het ÿs, waarover de togt gaan moest, onmogelÿk, om zich van de rendieren tot het voorttrekken der slede-schuiten te bedienen; en dewÿl er zelfs voor de honden, welke men voorgenomen had, in dat geval te gebruiken, geen voedsel was, zoo werd deze arbeid door de manschap zelve verrigt. Officieren en anderen, ten getale van vier en twintig, spanden zich zonder onderscheid voor de slede-schuiten, en verdroegen gemeenschappelÿk deze vreeselÿke vermoeyenis. Wanneer men op reis wilde gaan, koos men het oogenblik, dat het licht minder verblindend voor de oogen was, te weten het begin van den nacht; want hoezeer de Zon de reizigers altoos met hare stralen bleef verlichten, was echter de weerkaatsing op de witte oppervlakte van het ÿs dragelÿker voor de oogen, naar mate dezelve lager gedaald was. Het ontbÿt voor ieder man bestond uit een pint Kakao, met gestampte beschuit gemengd, waarna men zich beurtelings voor de sledeschuiten spande. Na eenen onophoudelÿken arbeid van zeven uren, werd het middagmaal genuttigd, hetwelk uit een stuk vleesch, op de indiaansche wÿze toebereid, nagenoeg van de grootte van eenen chinaasappel, en uit eenige gestampte beschuit, bestond. Dit een en ander, met koud water gemengd, maakte een ellendig voedsel uit, voor lieden, welker krachten zoo zeer op de proef gesteld werden. Het was niet mogelÿk, eene dergelÿke vermoeyenis door te staan. De reizigers waren, gedurende den togt, altoos tot de knien toe nat, en versÿfd door eene luchtgesteldheid, welke, meest altÿd, met het vriespunt gelÿk stond. Wanneer zÿ, twaalf of veertien uren lang, alzoo geleden hadden, en als dan stil hielden, om eenige rust te genieten, veroorzaakte de verwisseling van hunne natte kleederen en laarzen tegen drooge, hun zulk eene smartelÿke steking en zulke hevige pÿn in de nat gewordene deelen, dat zÿ, in plaats van eenige verligting te gevoelen, nog zwaarder leden dan te voren.

Een zoo hevige arbeid moest eenen noodlottigen invloed op de gezondheid der manschappen hebben. Hunne krachten namen af, hunne ledematen zwollen op, en ziekte verminderde weldra het getal der arbeiders. Dit alleen was genoeg, om den togt te doen staken; maar daarenboven bewezen de waarnemingen, die men deed, dat alle verdere pogingen te vergeefs zÿn zouden. Het ÿs werd met al te groot geweld zuidwaarts gedreven, dan dat men verder naar het noorden zou hebben kunnen vorderen. Gedurende de laatste drie dagen van dien togt, was deze afdrÿving zoo merkbaar, dat men, in plaats van eene hoogere breedte bereikt te hebben, twee mÿlen zuidwaarts achter uit geraakt was. Van dat oogenblik af, moest eene onderneming worden opgegeven, tot welker goeden uitslag alles, wat menschelÿke zielskracht en standvastigheid vermag, vruchteloos aangewend was; maar de aard van het ÿs, die zoo zeer verschilde van hetgeen men zich had voorgesteld, was een onoverkomelÿke hinderpaal.

Gedurende de afwezigheid der sledeschuiten was de Hecla geenszins vrÿ van gevaar geweest. Dat schip had het anker geworpen nabÿ het strand, op eene plaats, welke eenige veiligheid scheen te beloven. Voor hetzelve lag een ÿs-veld van omtrent drie mÿlen uitgestrektheid; maar eene windvlaag, dezen ontzaggelÿken ÿs-klomp los gerukt hebbende, dreef denzelven met een vreeselÿk geweld tegen de Hecla.— De kabels sprongen aan stukken, de ankers raakten weg, en het schip werd op de kust gedreven. Er was een aanmerkelÿk tÿdsverloop, dat voor de waarnemingen geheel verloren ging, noodig, eer hetzelve weder in vlot water gebragt worden konde. Dit gelukte echter, en nu stevende men naar de zee-engte, het Waaigat genaamd.

Niettegenstaande den korten tÿd, dien het mogelÿk geweest is, aan waarnemingen te besteden, moet men er echter zeer gewigtige gedaan hebben.

Men heeft niet vernomen, dat de reizigers gemeenschap met de inboorlingen gehad hebben. De jagers hadden zeventig stuks grof wild gedood.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van deLand en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zÿne Excellentie de Commissaris Generaal van Zÿne Majesteit den Koning voor de Nederlandsche West-Indische Kolonien, tot voorkoming van alle verkeerdheden die er zouden kunnen begaan worden met indiening van rekwesten door de ingezetenen collectief, noodig en raadzaam geoordeeld heeft te verklaren, zoo als hierbÿ wordt verklaard dat dezelve, om die en meer andere daartegen bestaande redenen, geen rekwest van de ingezetenen collectief kan of zal aannemen en veel minder daarop disponeren, maar dat de ingezetenen individueel hunne belangen, het zÿ in persoon op de audientie dagen, of schriftelÿk kunnen en mogen voordragen, waarop alle billÿke acht zal geslagen worden, zoo als zulks naar bevinding zal bevonden worden te behooren.

Gedaan op Curaçao den 18den Januarÿ 1828, het vÿftiende jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 18den January 1828.

DE ondergeteekende als daartoe door den Wel-Edelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1821 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

DE ondergeteekende geeft by deze kennis aan al de genen welken schuldig zyn aan den Boedel van wylen Bartolo Navarro, om hunne openstaande Rekeningen, binnen den tyd van één maand, van heden afterekenen, te komen aanzuiveren, aangezien de genen, welken in gebreke mogten blyven zulks te doen, daartoe door regtsmiddelen zullen verpligt worden.

G. F. LENZ.

Den 19den January 1828.

Lÿst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Cecilio de Mansorati	Manuel Texeda
Thomas Johnson	Juan Andres Salazar
Miguel Rosales	Maria Girigoria
Dom. Delgado Linares	Lea Jacob Jesurun
Robert Conn	B A Canceyn

Curaçao den 18den Januarÿ 1828.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

14.	golet Diana, Augustin,	Cuba
15.	—— Elizabeth & John, Lliefrin,	Porto Rico
16.	brik General Paez, Clark,	New York

UITGEKLAARD—JANUARY.

11. bark Hebe, Amadeo,
faluche Union Filantropica, Montero,
12. galjoot Louisa Margaretha, Möller,
14. brik Jasper, Besuvais,
golet Anita, Hunzen,

Op Woensdag laatstleden is van Nieuw York, alhier aangekomen, het Amerikaansche brik schip de Generaal Paez, kapitein Clarck. Bÿ deze gelegenheid hebben wÿ Nieuw Yorksche Kouranten ontvangen loopende tot den 27sten December 1827, dezelven bevatten Londensche berigten tot den 19den Nov.; dus zes dagen later dan die welke in een vorig nommer van dit weekblad geplaatst waren. Tot op dat tÿdstip waren er nog geene tÿdingen uit Konstantinopolen ontvangen, wegens de indruk, die de zeeslag te Navarino aldaar gemaakt heeft. Sommige kouranten bevattede echter een berigt uit Konstantinopolen, hetwelk behelsde, dat de Porte na het ontvangen der nederlaag van Navarino, terstond beslag heeft doen leggen op de eigendommen der Franken in die hoofdstad.— Dit berigt was echter maar door de kouranniers zelven opgemaakt: tot den 19den Nov. kon men nog geene zulke tÿding uit Konstantinopolen te Londen hebben. Men berekende de tÿding van den slag te Navarino, die den 20sten Oct. plaats had, den 28sten October te Konstantinopolen zou aangekomen zÿn. Overigens berekende men dat een kourier uit die hoofdstad in 18 à 20dagen eene reis naar Londen kon doen, zoo dat tegen het einde van November men eerst die tÿding uit Konstantinopolen kon verwachten.

Ondertusschen was men in Frankrÿk zoo wel als in Engeland in eene groote ongerustheid over de kooplieden, ambassadeurs en verdere Franken te Konstantinopolen. Men beschuldigde de ministers van zeer weinige maatregelen ter hunner veiligheid genomen te hebben.

In de laatste nota welke de ambassadeurs hebben ingeleverd, kwam deze zinsnede voor, "dat door het weigeren der Porte om de bemiddeling aantenemen, de souvereinen die maatregelen zouden nemen, welke de voorzigtigheid vereischt; dat echter in geenerlei wyze deze maatregelen, de vriendelyke betrekkingen tusschen de verbondene mogendheden en de Hooge Porte zouden afbreken."

De tÿding van Navarino ...

Konstantinopolen komen, en dus ontvangt de Porte dezelve eerder dan de ambassadeurs, zoo dat deze het niet zullen ontsnappen kunnen. Alhoewel de Porte zelve een volksopstand wel zal trachten tegen te gaan, zoo vreest men echter dat het niet in hare magt is om de drom van gemeen volk in teugel te houden. Zeker zullen die wÿven, welker mannen op de vloot dienden het eerste beginnen, en de rest van het volk in hoop van te plunderen haar volgen.

De Egÿptische vloot was echter voor een groot gedeelte met Europesche zeevolk bemand, dat uitgelokt, door meerder bezolding, van de Europesche oorlog en koopvaardÿ schepen gedeserteerd was. Alle de Egÿptische schepen hadden Europesche kapiteins.

Gelukkig is het voor de Franken te Smirna dat het Amerikaansche eskader zich bÿ tÿds daarheen begeven heeft, en het bestuur aldaar heeft doen weten dat als het kwartier der Franken geplunderd zoude worden, men de gansche stad plat zou schieten.

Wegens de spoedige aankomst der depeches van Navarino (in 20 dagen) heeft men te Londen geene latere van de vloot ontvangen, echter beginnen nu tÿdingen betrekkelÿk die gebeurtenis uit andere streken in de nabÿheid van de Morea gelegen, aantekomen; zoo schrÿft men van Zante (eene der Ion. eilanden) dat men aldaar op den 20sten Oct. uitbarstingen heeft gehoord, en dat tegen den avond naar de kant van Navarino de hemel verlicht was, als door eene uitgestrekte brand, zoo dat men meende dat er een zeeslag had plaats gehad.

Op verscheidene plaatsen in Noord Amerika heeft men bÿ het ontvangen der tÿding van den zeeslag van Navarino de klokken geluid, des avonds de huizen geillumineerd en vuurwerk afgestoken.

Het geeft ons genoegen in buitenlandsche kouranten te lezen, dat de Admiraal Heiden, welke het Russische eskader in den zeeslag van Navarino kommandeerde een Nederlander is, geboortig uit de provintie Drente.

Verder vernemen wÿ mondelÿks dat op den zelfden dag van het vertrek van Generaal Paez, de Engelsche Pakket was aangekomen, en dat men vernomen had, dat de Groote Heer oorlog heeft verklaard tegen de verbondene mogendheden.

Als passagiers met gemelde brik aangekomen, de Weledele Heer Joseph Foulke en Echtgenoote.

Op den zelfden dag is aangekomen Z. B. M. korvet de Arachne, gekommandeerd door den kapitein Courtnaÿ. Deze korvet komt van Barbados, is bestemd naar Jamaika en is vóór Puerto Cabello geweest, om, zoo men zegt, eenig berigt wegens het eskader van Commodore La Borde te vernemen. Ten anker komende heeft zÿ een saluut gedaan, hetwelk behoorlÿk van het fort Amsterdam is beantweord geworden. Op gisteren middag is zÿ naar hare bestemming gezeild.

Gisteren morgen is van Puerto Cabello alhier aangekomen Z. D. M.'s korvet Diana, van 20 stukken geschut, gekommandeerd door kapitein Fred. Cagercup. De Diana heeft, ten anker gekomen zynde, een salut geschoten, hetwelk van het Fort Amsterdam is beantwoord geworden.

Wy vernemen dat zy naar Maracaybo bestemd is, om opeisching te doen van eene Deensche brik, welke aldaar is verbeurd verklaard geworden, wegens één rol Porto Rico tabak welke men aan boord gevonden heeft.

Wy hebben nog onlangs in eene Maracaybosche kourant eene aanmerking van den Uitgever gelezen over het geval van deze brik. Zy behoort aan een handel huis te St. Thomas en heeft voor eenigen tyd geleden eene lading tabak te Porto Rico ingenomen, op St. Thomas terug gekeerd en van daar naar Amsterdam met die lading vertrokken. By de ontlading heeft men een rol tabak gemist, welke elders in het ruim is verscholen gebleven. Van Amsterdam is zy op St. Thomas terug gekeerd en van deze plaats met eenige goederen naar Maracaybo vertrokken. Ongelukkiglyk heeft men by de ontlading die rol tabak gevonden, en zoodanig beschadigd dat dezelve byna onbruikbaar is geworden. Men heeft de brik echter verbeurd verklaard en verkocht.

UITTREKSELS UIT NIEUW YORKSCHE NIEUWSPAPIEREN.

DECEMBER 22.

Eenige verdere byzonderheden wegens de vernieling van de Turksch Egÿptische vloot in de haven van Navarino.

" Aangezien de eskaders der verbondene mogendheden binnen Navarino met geen vyandelÿk oogmerk gegaan zÿn, maar slechts om aan de bevelhebbers der Turksche vloot de voorstellen te hernieuwen, welke ten voordeele van den Grooten Heer gedaan zÿn, zoo onthouden wÿ ons om die schepen van de Ottomanische zeemagt te vernielen, welke overgebleven zÿn, na dat er zoodanige eene duchtige wraak genomen is voor de vermetelheid der Turken, door op de vlag der bondgenooten te schieten.

Dien ten gevolge zenden wÿ een der kapiteins welke in onze handen als krÿgsgevangen gevallen is, aan Ibrahim Pacha, Mouharem Beÿ, Tahir Pacha en Capitana Beÿ, als mede al de andere Turksche opperhoofden te verwittigen, dat zoo er slechts een enkeld *geweer* of *kanon* schot op een schip of eene boot van de verbondene mogendheden weder mogt gedaan worden, wy onverwÿld al de overblyvende Turksche en Egÿptische schepen alsmede de forten van Navarino zullen vernielen; en dat wÿ zoodanige daad van vÿandelÿkheid zullen beschouwen als *eene formele oorlogs verklaring van de Porte tegen de drie verbondene mogendheden, van dewelke de Groote Heer en zÿne Pachas de verschrikkelyke gevolgen zullen moeten ondervinden;* maar zoo de Turksche opperhoofden hunnen misslag, van met het schieten te hebben begonnen, wilden bekennen en ophouden vÿandelÿke daden te plegen, wÿ op dien voet van goede verstandhouding zullen terug keren, welke zÿ zelven verbroken hebben. Zoo zÿ zich hiermede willen vereenigen, dan moeten zÿ vóór het einde van dien dag eene witte vlag op al de forten heischen.

Wÿ verwachten voor het vallen van den avond een stellig antwoord zonder eenige ontwÿking.

Onderteekend door de Engelsche, Fransche en Russische admiraals.

Opgave der Turksche Egÿptische krÿgsmagt in de haven van Navarino en op de Morea, den 21sten Oct.

Drie Turksche linie schepen; te weten: 1 admiraal schip van 84 stukken geschut, bemand met 850 man, 650 dooden; 1 84tiger, 850 man; 1 ditto 76 stukken, 850 man, 400 dooden.

Vier Egÿptische zware fregatten van 64 stukken geschut ieder, hebbende aan boord van 450 tot 500 man elk.

Vÿftien Turksche fregatten van 48 stukken, elk bemand met 450 tot 500 man.

Achtien Turksche korvetten en acht Egÿptische, elk van 18 tot 24 stukken, met 250 man.

Vier Turksche en acht Egÿptische brikken, elk van 19 stukken en 130 à 150 man.

Vÿf Egÿptische brandschepen.

Vÿf en dertig duizend man Egÿptische troepen in de Morea, waarvan 4000 aan boord van de bovengemelde schepen gebragt zÿn.

Het volgende is eene korte opgaaf der onderscheidene krÿgsmagt in de haven van Navarino.

	Linie schepen.	*fregatten.*	*zware korvetten.*	*ligte korvetten, &c.*	*Totaal.*
Engelsch	3	4	0	4	11
Fransch	3	2	0	2	7
Russisch	4	4	0	0	8
	—	—	—	—	—
Bondgenooten	10	10	0	6	26.
Turksch	3	19	26	18	66

Fransch officieel verhaal.

Parÿs, Nov. 8.

Wy hebben de volgende tÿding van ons eskader in den Archipel ontvangen, gedagteekend den 22sten Oct.

Op den 20sten des voordenmiddags, met een gunstigen wind, werden er seinen gemaakt om zich tot den slag gereed te maken. Elk een nam zÿnen post; het Engelsche admiraal schip de Azia ging vooruit en werd gevolgd door de linie schepen Albion en Genua; het fregat de Sirene, voerende de vlag van admiraal de Rignÿ, de Scipio, de Trident en de Breslaw; en daarna de Russische admiraal graaf Heÿden, gevolgd door drie linie schepen en vier fregatten.

De Turksche krÿgsmagt maakte eene halve cirkel langs den omtrek van de baai, in eene drievoudige linie. De voornaamste magt was verzameld tegen de regter zÿde naar binnengaande, en zamengesteld uit 4 zware fregatten, 2 linie schepen, en 1 zwaar fregat, 1 linie schip en drie ligte fregatten eindigden de linie, en versterkt in de tweede linie door korvetten en brikken. Zes brandschepen waren geplaatst aan de eindens van de halve maan, bovenwinds, ten einde op de geallieerde schepen te zeilen zoodra het gevecht moest beginnen.

Het Engelsche fregat Dartmouth, kapitein Fellowes, was twee dagen te voren naar Navarino gezonden met eenen brief van de drie admiraals aan Ibrahim; maar deze brief werd zonder antwoord te rug gezonden onder het voorgeven dat Ibrahim er niet was.

Te twee ure zeilde de Azia binnen de haven en om half drie ure ging het de batterÿen voorbÿ, en liet het anker vallen naast het Turksche admiraalschip; hetzelve werd gevolgd door de andere Engelsche schepen. Hierop volgde de Sirene en omtrent vÿf en twintig minuten na twee ure, ankerde kapitein Robert bÿ het eerste fregat van de Turksche linie, binnen den afstand van een pistool schot. Op dat oogenblik naderde eene boot van de Darmouth een der brandschepen, naast het welke de Sirene lag; het brandschip, deed een geweer schot op de boot, hetwelk den officier, welke in de boot was trof.— De Sirene was zoo na bÿ het brandschip, dat zÿ het in den grond had kunnen schieten ware het niet voor de Engelsche boot dat tusschen haar en hetzelve was. De Darmouth begon een musketten vuur om deszelfs boot te dekken. Bÿna terzelfde tÿd lag de Sirene langs digt tegen het Egÿptische twee dekker fregat. De Essina, Admiraal de Rignÿ praaide het, zeggende dat wanneer het niet schoot, hÿ op hetzelve niet zal schieten. Toen werden er twee schoten gedaan van een der vaartuigen welke achter de Sirene lag; en het gevecht nam een begin.

Intusschen, dat dit in den mond van de haven voorviel heeft Admiraal Codrington eene boot gezonden naar het admiraal schip; op deze parlamentaire boot werd geschoten, waarbÿ de Engelsche loods sneuvelde.

Het gevecht werd toen algemeen. De Russische vaartuigen moesten het vuur der batteryen uitstaan.

Te 5 ure s'namiddag was de eerste linie der Turken vernield; de linie schepen en gerasseerde fregatten in den grond geschoten of verbrand; een gedeelte op strand gejaagd waar de vyanden zelven den brand in staken.

Van deze zware vloot bleven er niet meer dan 20 korvetten en brikken over, welke verlaten zyn,

Dus is vervuld geworden de bedreiging aan Ibrahim, dat indien er een kanon schot gedaan wierd op de bondgenooten, het lot der gansche vloot in gevaar zou zyn.

Ibrahim was niet tegenwoordig; want hy heeft zich gedurende de laatste twee weken bezig gehouden met de Morea te verwoesten en de olyfboomen, wyngaarden, vygeboomen &c. met wortel en al uitteroeyen.

In dit onvoorzien gevecht waren er eenige vaartuigen, die wegens hunne liggingen meer dan anderen geleden hebben; dit is echter zeker dat in elk eskader, de een met den ander gewedyverd hebben, in het betrachten hunner pligt.

Z. M. brik de Armide, welke in den aanvang van het gevecht, met het Engelsche fregat de Talbot geplaatst werd aan het linker einde van de halve maan, was met derzelver dappere kameraden bloot gesteld aan het vuur van vyf Turksche fregatten, tot de aankomst van de Russische fregatten. De Scipio, kapt. Milires, wiens boegspriet verward geraakt had met een brandschip, hetwelk in volle vlam stond, moest tot vier malen toe het vuur aan boord blusschen zonder met schieten optehonden; vurende gedurig ter weerskanten, op de vyandelyke linie en op de forten. Admiraal de Rigny heeft door de ligging van de Trident veel bystand erlangd.

De Breslaw vocht onder zeil en dan ten anker; nu hier en dan daar, naar mate zulks vereischt werd; en stond de Azof zeer veel by toen het door een kruisvuur van den vyand zoo zwaar te lyden had.

De schoeners Alcyone en Daphne hebben stoutelyk in den eersten aanval gedeeld, welke door de Engelsche brikken en korvetten op de brandschepen is gedaan. Kortom, alle beletselen werden spoedig overgekomen, niettegenstaande de wanhopige dapperheid van de Turksche vaartuigen.

Ons eskader had 40 dooden en 114 gekwetsten; en heeft veel geleden. Twee onzer linie schepen zyn genoodzaakt naar Toulon terug te keeren om de masten te herstellen.

De Talbot vertrekt naar Smyrna om de Juno, Pemone en andere ligte vaartuigen te ontmoeten ten einde nieuwe instructien te ontvangen en eenigzins te herstellen. De Engelsche korvet Rose is naar Smyrna vertrokken, van waar kouriers zullen gezonden worden naar Konstantinopolen, om kennis van deze belangryke gebeurtenis te geven.

De Ridder de Rigny spreekt met zeer veel lof van de krachtdadige medewerking zyner collegas, de admiraals.

Eenige dagen voor het gevecht, heeft de Admiraal de Rigny doen verwittigen aan de Franschen aan boord der vloot van Ibrahim, dat de wyze van oorlogs voering door de Turken, en het niet houden van woord door Ibrahim hem aanmatigen om hen aan te raden diens dienst te verlaten. Een alleen heeft hieraan geen gehoor verleend. Ons volk heeft het vertrouwen van den koning geregtvaardigd. Op elk vaartuig werd de kreet: leve de koning! vrywillig gehoord by de eerste volle lag.

Dit eskader, heeft, gedurende eenige uren lang een verschrikkelyk schouwspel gehad. Veronderstel omtrent 50 schepen, vechtende in eene naauwe kom, in eene drievoudige linie, en het branden en springen van eenige derzelven.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, DEC. 26, 1827.

Latest from England.—To Capt. Warnock, of the ship Cambria, from London, whence she sailed Nov. 15th,

and from Cowes on the 21st Nov. we are indebted for a variety of London papers to the evening of Nov. 19th.

With regard to the situation of the ministers and other christians at Constantinople, it will be seen below that reports are contradictory. It is asserted and denied with equal positiveness, that news have been received announcing their escape. In speaking of the subject the London Traveller remarks, that "the reports of the proceedings of Admiral Codrington, prior to his entering the Bay of Navarino, had led to no serious or unpleasant results in the Turkish Capital. We trust no more alarming consequences to the Franks may be produced by the arrival of the news of the action. Turkish pride and ambition we have seen, have hitherto entirely blinded the Porte. The declaration of Austria, however, and the easy means of awful vengeance at the command of the Allies, will, we hope, prevail in the present critical juncture. The forced return of Ibrahim to Navarino, after his violation of the armistice, was well known to the Sultan, and it is remarked as a propitious symptom that, 'nevertheless the English and Russian Ambassadors had not been sent to the apartments which had been prepared for them in the Seven Towers.' But we must not forget, that although Ibrahim was not permitted to Patras, no actual force was used by the Allies to drive him back to Navarino, and it is but reasonable, therefore, to suppose, that this circumstance would go far to confirm the Porte in its belief, that the European squadrons had orders nor to go beyond threats and remonstrances. What would be the feeling of the haughty Infidel, when he learned that the Allies not only could but had struck a blow, which had utterly annihilated his boasted armaments, remains to be seen. The question is fraught with awful doubt and importance.— We remain in anxious expectation for the result.

The papers are filled with plates of the harbour of Navarino, and poetry lauding the bravery of Admiral Codrington and his Allies.

Navarino, the Pylos of the Ancients, and the supposed birth-place of the venerable Nestor, is situated on an eminence, and overlooks the vast harbour of the same name. The Turks took it from the Venetians in 1498, and in 1792 built the citadel, which is defended by six bastions. The Russians took it in 1770. It is about ten miles from Modon, and consequently near the most S. W. Point of the Morea.

London, Nov. 19.—We have received, this morning, the Lisbon Gazette, to the 4th inst. It contains an official article, dated Nov. 3, from "the Department of Ecclesiastical Affairs and of Justice." directed against the authors of certain seditious cries, who have dared to use the name of Don Miguel improperly, by giving him titles, which he himself disapproves, as highly criminal.— It is argued, that in the present state of things, the offenders cannot stand excused on the score of ignorance, and the Authorities are, therefore, enjoined by the Princess Regent to use all means in their power to repress the disorder, and to prevent the crimes into which the multitude are commonly hurried on such occasions.

It was currently reported, this morning, that despatches had arrived at the Foreign Office from our Ambassador at Constantinople, of an unfavourable character. The report is wholly unfounded. No intelligence has reached Government from Mr. Stratford Canning: but advices are hourly expected, in as much as it is calculated that the Porte would receive the news of the battle of Navarin about the 28th ult., and an express from Constantinople would not occupy more than from eighteen to twenty days.

[From the *Gazette de France* of November 17.]

MADRID, Nov. 6.

We receive from Valencia the details of the reception of their Majesties. Nothing can equal the magnificience with which M. Longa received his illustrious guests.— The King expressed his entire satisfaction; her Majesty the Queen, condescended to accept from his loyal servant, a toilet of silver-gilt brillants, valued at 180,000 francs; a dejeuner for two persons, worth 20,000 francs, a comb, and an ear of corn, in diamonds, of great value. The people of Valencia are intoxicated with joy, and crowd round their beloved Sovereign whenever he leaves the palace.

It seems that the troubles in Catalonia are decidedly appeased; all the bands have laid down their arms, and every body belonging to them has either laid down his arms or fled the kingdom.

Carajal has taken refuge in France. Ballister and Bofil, surrounded on all sides, have surrendered to the Royal troops. Jeps del Estangs alone, with a handful of men, is still in the mountains of Cerdagne; But Manso, who knows as well as he does every part where he might have found a safe retreat, and the disposition of the inhabitants, who every where sound the tocsin on the approach of the rebels, seem to render the situation of the latter desperate.

The Count D'Espagne has returned to Terragona, bringing with him three of the insurgent Chiefs, Balistor and Bofil, under arrest, and Castan entirely at liberty, because he made his submission within the time fixed by the proclamation of the 28th of September.

PARIS, Nov. 16.

The first Secretary of the Portuguese Legation left Paris yesterday to go to meet his Royal Highness Don Miguel.

The *Journal des Debats* announces, that news from Constantinople was received yesterday by the Ministers, according to which, on the first notice of the battle of Navarin, the Ambassadors of the three Powers had embarked, and an embargo had been laid on foreign vessels and the property of the Franks. No news have arrived, nor can any have arrived from Constantinople.

(From the *Quotidienne.*)

PARIS, Nov. 15.

(*Private Correspendence.*)

A number of letters coming from the Ionian Isles, spread abroad yesterday intelligence of the highest importonce. Not being accustomed to give much credit to *on dit*, I had recourse to less equivocal sources, and you may freely reckon on what I have the honour to write to you, as derived from correspondence worthy of credit. You will be astonished by the remarkable contradictions which you find in my recital, but for this once I shall trouble you with no reflections, nor shall I put any of the numerous quetions to which I should like to have an answer from you. I shall act the part of a simple narrator. All the letters agree on the point— that on the 20th of October, there was a serious engagement at Navarin, between the English, French, and Russian squadrons, and the Turco-Egyptian fleet. The following is the account of the manner of this combat, as given in these letters:—

1. The armistice, of twenty days, agreed upon by Ibrahim Pacha and Admirals Codrington and De Rigny, expired on the 16th of October. On the 15th, these two Admirals, in conjunction with the Russian Admiral Heiden, summoned Ibrahim to return to Constantinople or Alexandria, with his fleet. within twenty-four hours, or that otherwise hostilities would be commenced against him. Ibrahim not having complied with that order, the three squadrons entered into the roads of Navarin on the 20th of October, and entirely destroyed his fleet.— We are assured that, of 156 sail, 123 were burnt, sunk, or so damaged as not to be fit for service. The attack was led by the Russian and French squadron: the English fleet formed the third line, or rear. The allies were also very much damaged.

SECOND VERSION.—(EXTRACT OF A LETTER WORTHY OF CREDIT.)

On the 18th of October the three squadrons were before Navarin: their force, 24 ships of war, viz: ten of the line, four frigates, the rest brigs or corvettes. On the 20th there was heard a strong explosion at Zante, and towards night, a great light was perceived on the side of Navarin, like that of a conflagration. On the following day, vessels coming from the neighbourhood of Navarin, and amongst others, a Sardinian ship, brought the intelligence to Zante, that on the proceeding day the three squadrons had entered Navarin, but that they were ignorant of the details of what had occurred. It was, however, thought on all hands, that the Turco-Egyptian fleet had been burned.

I spare you several other particulars, such as the arrival of several ships belonging to the three squadrons at Zante and Cephalonia, to refit—of an English convoy which was at Corfu, and which being about to sail for Constantinople and Odessa, had received orders to return, &c. I even omit the account of the quarrel which took place at Smyrna between some French and English officers, after a ball, when the English, being rather vexed, challenged the French, as you will have already learned through another channel.

All these affairs are but of trifling importance after the principal event, which cannot be doubted, as hostilities having commenced, it little matters how, war may be looked upon as begun. *What will be its consequences?* The answer to this question may be found in the extravagances of Mr. Canning.

(From the *Constitutionnel.*)

PARIS, Nov. 15.

(*Private Correspondence.*)

Serious disorders broke out on the 21st of this month in the town of Guimaraes; they wanted to proclaim Don Miguel *Absolute King*. The Corregidor had recourse to force, and brought out troops; there were some persons wounded before order was restored. The government Gazette, the day before yesterday (29th) published a severe order upon this occurrence, which was countersigned by the Minister Don Jose Freire de Andrade.— The public tranquility was disturbed in the same way, and on the same account, in the town of Peniche.

The Absolute King was at the same time proclaimed in the town of Cesimbra. The Princess Regent has caused the 8th Chasseurs to march upon that town.— Order has been restored, but there is some uneasiness respecting the fate of the resident Judge, known to entertain constitutional principles, who disappeared during this affair, and of whom there has been no account since. It is feared that he has been assassinated by the factions.

A band of fanatics presented themselves before the 1st regiment of Infantry, at the moment that it appeared in the quarter of San Amaro, on the Belem road, on its way to barracks, after parade, on the birth-day of the Infant Don Miguel. These fanatics ordered, with insolence, the band, which was playing the Hymn of Don Pedro the Fourth, to substitute in its stead the Hymn of Silveira, which was composed on occasion of the reaction in 1823. M. Louis Mora, the Major who was in command of the regiment, instantly, in a decisive manner, ordered the band to continue the Constitutional Hymn, which was done, and then rushed forward with much courage and resolution upon these madmen; the regiment followed its commander at double quick time with fixed bayonets; the factious band instantly vanished.

Great uneasiness is felt respecting the province of Tras-os-Montes, where a strong agitation prevails in the feelings of the party of Silveira, who appears to persist more than ever in his old projects.

Notwithstanding all those threatening symptoms, which forebode a troublesome future, the Ministry yesterday published in its official journal, an article in which there is to be remarked a great partiality in favour of enemies of the charter, and a distrust, as impolitic as unjust, of its defenders.

The Queen Mother has gone to the Palace of Ajuda, to point out herself the regulations and preparations that are to be made for the reception of the Infant Don Miguel, who is to reside in this fine palace. Preparations are also making at the Palace *Das Necessidddes*, where the former Cortes met. Two great personages from Austria are, it is said, expected there. The Count de Crea has set off for London—he is to be attached to the household of his Holiness.

PARIS, Nov. 15.

"When we look to Turkey, and the great probability that what has occurred will be construed by the Ottoman Government into a personal cause of war—when we recollect what conflicting European interests may be brought into activity, should such be the case, and the possible extremity to which the infatuated policy of the Ottoman Government may lead—we cannot persuade ourselves but that we are only on the threshold of mighty events, which the future will disclose."

Thus does the *Courier* express itself on the subject of the affairs of the East, and it may be recollected that on learning the victory of Navarin we said almost the same thing. It would be idle to lay any stress on the more inspiriting language of the *Augsburg Gazette* of this day, since the news it gives from Constantinople is of a date anterior to the destruction of the Turco-Egyptian fleet by the combined squadrons. It can be understood without difficulty, but an event of this nature and of this importance must produce a remarkable change in the dispositions of the Divan, and it would be difficult to calculate upon the terrible effects which it may produce upon the mind of the Sultan, and on the barbarian populace of the capital of the Ottoman Empire. Fears increase every day in Paris as well as in London. Besides, without accusing any persons whatever of want of foresight, we do not hear of any measures of precaution that have been taken in favour of those Europeans who reside in Constantinople. The news from Navarin can only come by sea to that great capital, and it appears very difficult, not to say impossible, that the Ambassadors should be acquainted with it before the Turkish Government, who must be the first to be informed; indeed it is only through it, or by its permission, that the different Legations can learn it. If the fact be so, how shall the means have been to forewarn them against the dangers of an explosion, which perhaps the Divan itself may not have the power, even if it have the will, either to force or to prevent.

It is seen, that the English *Courier* dreads that a positive war must be the inevitable consequence of the battle of Navarin. What, we ask, can there be more positive than the battle itself. If this be not war, what more is wanting to make it so in reality? Whatever they may say the Ministers here are not more confident than the people of London; they endeavour to dissemble their terror, but in vain. We know that M. de Villelle affects a tranquility which he does not feel. He forsees that his fall is at once planned in the Departments of France, and on the banks of the Bosphorus.— From whatever quarter it may come, Heaven should be praised for it!

(From the *Journal des Debats.*)

PARIS, Nov. 15.

Ministers this morning received intelligence from Constantinople, announcing that on the first advice of the results of the battle of Navarin, the Ambassadors of the three Powers had embarked. The Porte had laid an embargo on all foreign vessels, and likewise seized the whole of the property of the Franks. As soon as this news from Constantinople was received, M. De Villele sent a message for M. de Rothschild.

TURKEY.

(From the *Algemeine Zeitung.*)

We are now acquainted with the contents of the second note, presented, on the 1st of September, to the Reis Effendi, by the Ambassadors of the three Powers. It is in substance as follows:—That in consequence of the formal refusal of the Porte to accept the intervention, they must declare that their Sovereigns would take those measures which prudence commands, and which the circumstance require, to obtain the armistice proposed; that they declare further, thet these measures *shall not, in any manner, interrupt the friendly relations* which subsist between the High Allied Powers and the Sublime Porte, lastly, that the Sublime Porte, following the inspiration of its own wisdom, and the councils which *inviolable friendship* have suggested to the Allied Monarchs, will find in these measures a fresh proof of the regard which they feel for his Highness.

A large expedition was fitting out at Montevideo, said to be for the Salado & Patagonia; fears are entertained for the safety of property at the former place.

Buenos Ayres was still blockaded, 3 ships, 3 brigs and 3 schrs. cruising between the outer roads and Enserada; the Buenos Ayres vessels of war consisting of small vessels, were mostly at Martin Garcia in the Uruguay, and would sail shortly on some expedition.

There appeared no prospect of peace between Buenos Ayres and Brazil. The two armies remained inactive in the interior of Rio Grande.